СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 243. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, субота, 18-го жовтня 1947. No. 243. JERSEY CITY and NEW YORK, Saturday, October 18, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДБАЧУЄ МОЖЛИВІСТЬ СКЛИКАННЯ КОНГРЕСУ

Вашингтон, 16 жовтня. — Під час пресової конференції президент Труман заявив, що ще дальше існує можливість скликання конгресу на надзвичайну сесію в справі харчового положення в Західній Европі, не зважаючи на це, що уряд найшов способи недопустити на якийсь час до катастрофи в Італії й Франції. Потреби Західної Европи такі великі, що треба буде дальших субсидій, а це залежатиме від ухвали конгресу.

Труман проти примусової харчової контролі.

Тому, що в пресі появилися різні голоси про конечність урядової контролі над харчами, президент заявив, що це не годилось би зо свободою Америки. Він назвав встановлювання стелі на ціни й пайкування харчів під час миру признаками поліційної системи в державі. Вільне громадянство повинно добровільно перевести кампанію за заощадження 100,000 бушлів збіжжа для потреб Европи.

Коли зайшла мова про підвишку цін на збіжжя, президент сказав, що цьому винуваті в великій мірі спекулянти збіжжям, коли підбивають його ціни на біржі. Він виявив, що генеральний прокуратор Там С. Кларк саме тепер зайнятий просліджуванням спекуляцій, щоб потягнути винуватих до судової відповідальности.

ВЛАСНИКИ БРОВАРІВ ЗМЕНШУЮТЬ УЖИВАННЯ ЗБІЖЖЯ НА 25%.

У Вашингтоні заявили [illegible] ...ки броварняного промислу, що вони знижать запотребування збіжжя, головно ячменю й кукурудзи, на четверту частину досішньої кількости. Водночас вони заповіли, що кількість продукції пива не буде зменшена.

КОНВЕНЦІЯ А.Ф.П. ЗА ДОПУЩЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ.

Сан Франсиско, 16 жовтня. — Річна конвенція Американської Федерації Праці покінчилася сьогодні поновним вибором Вилйема Ґріна на становище предсідника на один рік. Він є головою А.Ф.П. від 1924 р. Під час голосування не було на залі делегатів майнерської юнії, яку очолює Джан Л. Луїс. Є здогад, що він схоче наново відтягнути свою юнію з Федерації тому, що він не прийняв становища містопредсідника. На його місце вибраний Деніел В. Трейсі з Братства Електричних Робітників. Предсідник Грін візвав робітничі організації, а з окрема Конгрес Індустріяльних Організацій, до солідарности і єдности в акції. Наступна конвенція в 1948 році відбудеться в Синсинаті.

В одній з резолюцій ухвалено домагатися допущення 400,000 скитальників на підставі законопроекту Стратона.

КІО ТЕЖ ПІДТРИМУЄ БИЛ СТРАТОНА.

Бостон. — Конвенція Конгресу Індустріяльних Організацій прийняла резолюцію, щоб Комітет Політичної Акції при КІО перевів „гігантну організацію в небувалих розмірах для переведення політичних цілей при виборах в наступному році. Головною ціллю буде повалення конгресменів, що голосували за закон Тефта-Гартлія. Щодо творення третьої політичної партії при наступних виборах заявив голова Комітету Політичної Акції Крол, що це виключене.

Прийнято теж резолюцію з домаганням підтримати бил Стратона для допущення по 100,000 скитальників річно. Інша резолюція противиться депортуванні румунського комуніста Джана Санто.

18 МІСЯЦІВ ВЯЗНИЦІ ЗА КРАДІЖ АТОМОВИХ ФОТОГРАФІЙ.

Ню Йорк. — Арнолд Ф. Ківі, бувший сержант армії, який при прощанні зо служби взяв зі собою з атомової робітні в Лос Аламаос у Ню Мексику різні фотографії, дістав кару 18 місяців вязниці в федеральнім суді в Брукліні. Його покарано лише за крадіж урядової речі, і її потайне переховування, а не за крадіж атомової тайни.

РІКЕНБАКЕР ПРО ТРЕТЮ ВІЙНУ.

Нюарк, Н. Дж. 16 жовтня. — „Ніхто не може стримати третьої війни хіба Бог і Росія" — так сказав славний американський летун, а тепер голова летунського підприємства Істерн Ерлайнс, коли виявив, що летунський майдан в Нюарку буде відступлений Портовій Владі Ню Йорку. Він сказав приявним, що вони повинні бути вдячні Богу за це, бо коли прийде третя війна, вони будуть мати великий летунський майдан у віддалі трьох миль для своєї охорони.

ВОЛЕС ІДЕ ДО ПАЛЕСТИНИ.

Ню Йорк. — Генрі Волес, як редактор журналу Ню Ріпоблик, виїхав літаком до Палестини на три тижні. З ним поїхали два інші співробітники. Він хоче простудіювати відносини в Палестині для вжитку свого журналу.

Стримують всі торговельні посилки до Советів

Вашингтон, 16. жовтня. — У цілій низці позакулісових заряджень департамент стейту натиснув на департамент торгівлі, щоб стримати всі торговельні посилки до Росії і в такий спосіб підтримати „холодну війну" проти Советів. Про це довідується Френк Голман, кореспондент щоденника Ню Йорк Нюз. Заки ввійде в життя Плян Маршала, уряд наложить майже цілковите ембарґо на посилки до Росії електричного виряду, який був замовлений давніше для промислової розбудови Советів. Комісія твердить, що цей виряд може бути вжитий теж для розвитку атомових дослідів.

АМЕРИКА ПРОТИ ПОНОВНИХ НАРАД У ПАРИЖІ В СПРАВІ ПЛЯНУ МАРШАЛА.

Вашингтон. — Уряд залишив намір скликати Комітет для Економічної Европейської Співпраці, щоб поправити деякі постанови з недавної Паризької Конференції 16 держав. Замісць цього уряд предложить безпосередньо конгресові деякі доповнення до програми, виробленої згаданим Комітетом іменем 16 держав. Така акція буде менше ризиковна ніж скликання других нарад у цій справі, як це виявляють урядові кола у Вашингтоні.

НОВИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ФРАНЦІЇ: 31 НІМЕЦЬКИХ КОРАБЛІВ.

Вашингтон. — До французького уряду пішло повідомлення з департаменту стейту, що Франція дістане 31 давніших німецьких кораблів містоти 40,000 тон і один пливаючий док — усе для піднесення цивільного господарства Франції. Ці кораблі дстала Америка на підставі договору в Потсдамі, а тепер їх дарує Франції. Між кораблями є один военний нищитель, один корабель для постачання припасів для літаків, 12 міноносців і багато інших різнородних менших та більших суден. Ці кораблі, за виїмком двох, находяться тепер в німецьких портах.

НА КУБІ АРЕШТОВАНО 50 КОМУНІСТІВ.

Гавана, на острові Куба, 16. жовтня. — Влада дальше виарештовує комуністів, які підготовляли політичний страйк. Досі арештовано 50 провідників цього руху, одначе багато головних лідерів ще остається на волі. Усіх провідних заговірників є 125. Не вдалося приловити Фабія Ґробарта, головного посередника між комуністами на Кубі й Москвою.

Поява нових відділів У. П. А. в Чехословаччині

Прага, 12. жовтня. (Повітряною поштою до Свободи). — І. К. — Орган чеських соціял-демократів „Право Ліду" у своему вчерашньому виданні подае під заголовком „Бандерівці в Сажавських лісах" та „Чому громадянству не говориться правди" довшу інформацію про появу нових відділів Української Повстанської Армії на території Чехословаччини. В повідомленні пишеться: Неофіціяльні вістки про приявність відділів УПА в області чесько-моравської височини були в четвер, 9. жовтня, потверджені урядово. В кількох місцевостях району (Кошетиці, Вербки) спостережено гурти підозрілих осіб. Представниками влади стверджено, що тут йдеться про більші зеднання українських повстанців. Місцеве населення взиваеться негайно інформувати представників влади про кожну невідому особу, пригадуючи, що міністерство внутрішніх справ признало 10,000 корон нагороди за кожного зловленого повстанця. На Мораві наказано гостре поготівля військових і поліційних гарнізонів. „Право Ліду" додае від себе, що між населениям Чехословаччини ширяться найрізноманітніші поголоски щодо УПА, її сили і цілей та її рухів в країні і тому пропонуе, щоби уряд сказав народові „чисту правду".

ВІДДІЛ У.П.А. НА МОРАВІ.

Повстанці пообідали в гостинниці та видали потвердження боргу.

Прага, 13. жовтня. (Повітряною поштою до Свободи). — І. К. — Сьогоднішня чеська преса повідомляе з Нового Міста на Моравї, що вчора, в неділю, 12. жовтня, відділ вояків УПА в числі 15 осіб зайшов в Ґералці на Моравї до місцевої гостинниці та замовив собі обід. Опісля замовили ще сигаретки і на все видали власні потвердження боргу. Всі вояки були озброені автоматами, крісами та гранатами і мали військові уніформи.

БІЛИЙ ХЛІБ В МОСКВІ І ГОЛОД В КИЄВІ.

Москва, 16. жовтня. (ЮП). — Сьогодні вперше від закінчення війни в Москві появився в продажі без карток білий хліб, хоча офіційно ще не було проголошено скасування пайків. Населення Москви кинулося до крамниць і кожний міг купити хліба, скільки бажав. В останніх днях появився в Москві у вільному продажі теж цукор. З Києва та інших міст України рівночасно повідомляють про загострення харчового положення. По селах дальше мандрують люди, шукаючи хліба, а по містах видно повно жебраків. На вулицях часто зустрічається з простягненою рукою понівечених інвалідів „вітчизняної війни", що просять милостині. Втікачі з України в західну Европу стверджують однозгідно, що добрий врожай в цьому році в нічому не поліпшив жахливого положення населення. В придорожних ровах часто зустрічається трупів голодних мандрівників. В Москві, натомість, продають білий хліб.

УКРАЇНСЬКЕ ЗБІЖЖЯ ДЛЯ КОМІНТЕРНУ.

Москва, 16. жовтня. — Кілька днів після того, як видано урядове советське повідомлення про ограблення України зі збіжжя на 103 процентів, сьогодні знову появилися вістки, куди це збіжжя піде. Насамперед в самій Москві появився у вільній продажі білий український хліб і рівночасно говориться, що Москва тепер зможе допомогти всім своїм сателітам та призначити відповідну кількість збіжжя для підривної роботи Комінтерну в світі. Чехословаччині вже пообіцяно 400,000 тон збіжжя, Франції 1,500,000 тон, подібно як теж Польщі та іншим країнам. Вважають, що в Україні знову готов повторитися 1933 рік, коли то населення масово гинуло з голоду, а з Одеського порту висилали в світ кораблі з найбілішою пшеничною мукою та з написами на мішках, що це „Ізлішкі СССР".

БИРНС ПРО СПРАВУ ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В ЯЛТІ.

Бувший секретар стейту, Джеймс Ф. Бирнс, в своїй книжці „Говорячи одверто" говорить одверто теж про дебати між Рузвелтом, Чорчилем і Сталіном на конференції в Ялті над справою західно-українських земель (Галичини), що перед війною були окуповані Польщею. Рузвелт і Чорчил признавали, що ці землі є українські та що кордоном між Польщею і Советським Союзом повинна б бути „лінія Курзона". Чорчил заявив, що він цю лінію обороняв теж в британському парляменті, стоючи на становищі, що східний польський кордон повинен базуватися „не на силі, тільки на праві". Проте, Чорчил і Рузвелт пропонували, щоби Сталін зробив „жест" та залишви полякам Львів, „поправляючи" в цьому місці лінію Курзона. І Сталін був би, правдоподібно, такий жест зробив, але пригадав собі, „що на це сказали б українці" та що росіяни готові вважати його меншим „оборонцем Росії", ніж був Клемансо і Курзон, тому вперся таки на оригінальній лінії Курзона. У висліді Польщі признано відповідну рекомпензату на Заході.

БРИТАНІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД О.Д. АКЦІЇ В СПРАВІ ПАЛЕСТИНИ.

Лейк Соксес, 16. жовтня. — Британський представник в Комітеті О.Д. до справ Палестини домагався сьогодні негайної акції О.Д., именно встановлення відповідної влади, яка перебрала б адміністрацію Палестини та відповідно підготовила справу незалежности цеї країни. Він висловив думку, що Британія має право закінчити добровільно свій мандат над цею територією і заявив, що його країна відмовляється від будьякої відповідальности за перехідний етап Палестини від протекторату до незалежности.

БРИТАНІЯ ВИДВИГНУЛА ВЛАСНИЙ ПЛЯН „МАЛОЇ АСАМБЛЕЇ"

Лейк Соксес, Н. Й., 16 жовтня. Під час дебат в Політичному Комітеті Генеральної Асамблеї ОД над пропозицією секретара стейту ген. Маршала щодо створення Тимчасового Комітету Асамблеї О.Д. для збереження миру і безпеки, що його названо „Малою Асамблеєю", представник Великої Британії видвигнув сьогодні власний плян в цій справі. Британський плян в суттєвих справах і прінціпах покривається з американською пропозицією, звужуючи її тільки в поодиноких справах. Британія пропонує, щоби поодинокі справи в „Малій Асамблеї" були вирішувані більшістю двох третіх голосів і не звичайною більшістю, як це передбачено в американській пропозиції, вважає, що Мала Асамблея повинна переводити доходження в потребі в поодиноких країнах, але тільки за їх згодою і т. п. Видвигнення Британією власного пляну „Малої Асамблеї" було великою несподіванкою для інших членів О.Д.

ЗАЛОМАННЯ СТРАЙКУ РОБІТНИКІВ ТРАНСПОРТУ В ПАРИЖІ.

Париж, 16 жовтня. — Сьогодні тут наступила важлива зміна в загальному страйку робітників міського транспорту (собвеїв і босів), як дві менші професійні спілки (юнії), католицька і незалежна, рішили вернутися до праці. Вже сьогодні були в русі деякі автобусові лінії, а завтра мали б піти в рух теж деякі собвеї. Існують побоювання, що може прийти до зудару між робітниками юній, які вернулися до праці та між опанованими комуністами робітничими союзами Генеральної Конференції Праці (Ж.К.Т.), що рішили продовжувати страйкову боротьбу проти уряду їхнього „зрадника" — премієра Рамадіе. Поліція робить відповідні заходи осторожности.

ЛІВІ СОЦІЯЛІСТИ В ІТАЛІЇ ПІДДЕРЖУВАТИМУТЬ КОМУНІСТІВ.

Рим, 16 жовтня. — Лівий відлам італійської соціялістичної партії, після триденних нарад екзекутивного комітету, рішив сьогодні й в майбутньому повести спільну акцію з комуністами та піддержувати її в усіх справах. Італійська соціялістична партія це ще єдина поза залізною заслоною, яка піддержує комуністів і на цьому тлі теж прийшло до розламу в ній самій. Французькі, британські та інші соціялісти вже давно зірвали з комуністами, визнавши їх агентами московського імперіялізму.

РОЗБЕРУТЬ ТІЛЬКИ 682 НІМЕЦЬКІ ФАБРИКИ.

Берлін, 16 жовтня. — До загального пляну боротьби з німецьким мілітаризмом належала теж ліквідація цілого ряду німецьких фабрик, що мали бути розібрані та передані переможцям, головно Советському Союзові як военне відшкодовання. Західні союзники початково були призначили на ту ціль 1,600 фабрик. Після провірки пляну роззброєння Німеччини з одного боку та потребу вдержати німецьку індустрію на відповідному рівні з огляду на загально-европейську відбудову з другого, західні союзники рішили зменшити кількість фабрик, призначених на ліквідацію з 1,600 на 682, отже на 60%.

ПОЛІТИЧНИЙ СТРАЙК СЕЛЯН В РУМУНІЇ.

Відень, 16 жовтня. — З поінформованих кол в Букарешті сьогодні повідомили, що румунські селяни продовжують страйкувати і не доставляють своїх продуктів до міст, що грозить захитанням цілої господарської системи. Рівночасно додається, що причиною страйку є не тільки заходи румунського уряду щодо „нормалізації валюти", дуже несправедливі у відношенні до селян, але теж урядові комуністичні репресії проти опозиційної румунської Аграрної партії, що виявилося в заарештуванні її керівників, з д-ром Маніу на чолі.

МОЖЛИВІСТЬ ЗЛУКИ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЗОНИ НІМЕЧЧИНИ З БРИТАНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ.

Париж, 16 жовтня. — Французький міністер закордонних справ, Жорж Бідо, який недавно вернувся з Вашингтону, сьогодні натякнув на можливість злуки французької окупаційної зони Німеччини з американсько-британською зонами, якщоб найблища конференція Ради закордонних міністрів чотирьох потуг не дала бажаного результату. Подібні британсько-американські пропозиції Франції досі відкидала.

БЛЮМ ПРО ВІДНОВЛЕННЯ КОМІНТЕРНУ.

Париж, 16 жовтня. — Визначний провідник французького соціялістичного руху та відомий державний муж, Леон Блюм заявив сьогодні, що відновлення Комінтерну та проголошення його маніфесту є рівнозначне з проголошенням війни світовому соціялізмові. Він рівночасно виступив проти нової партії ген. де Голя, називаючи її загрозою „цезаризму" (абсолютизму) для французької республики.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинокe число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МАРШАЛ ДО РОБІТНИКІВ

Джордж К. Маршал, секретар стейту, виступив з промовою на тему американської закордонної політики перед конвенцією Конгресу Індустріяльних Організацій (КІО). У цій промові він підкреслив, що від американського робітництва залежить дуже багато, чи ця політика буде успішною. Він заявив, що коли б американська закордонна політика провалилась, то на цьому найбільше втратило б у першу чергу — робітництво. Маршал виразно вказав на неволю, у яку попало робітництво під диктаторами, протиставляючи цьому цю соціяльну, політичну та економічну свободу, яку має людина в демократії.

Американська закордонна політика, як виходить зі слів Маршала, є за демократичні свободи в світі, за охорону людини, а проти диктатур, проти малих груп, що захоплюють владу і поводяться самовільно, по тиранськи. Отсі диктатори стали нині загрозою цілій західній цивілізації. Через них цілий світ знайшовся у дуже критичній ситуації. В критичному положенні, заявив Маршал, знайшлися теж і Злучені Держави, взявшись ратувати світ від катастрофи.

Основні речі, про які нині йде в світі, затемнюють прихильники тоталітаризмів та диктатур, казав Маршал. Отсі речі треба добре пізнати і мати постійно на увазі американському робітництву, бо саме від нього залежить у великій мірі, хто переможе: диктатури чи демократія.

Секретар стейту далі зазначив, що у цій боротьбі продукція є нині найважнішим чинником. Треба знищеному світові, а зокрема Европі, харчів і вугілля. Це мусить дати Америка, але вона не дасть, коли американський робітник не буде свідомий свого великого завдання. Це добре знають ці сили, що є проти демократії, які противні американському способові життя і думання. Тому вони стараються підкопати в робітництві довіря до американських інституцій, до американської традиції, взагалі до Америки. Маршал переконаний, що це ворогам демократії не пощастить, та що американське робітництво не допустить до цього, щоби були знівечені американські свободи, бо тим самим воно знищило б свою власну свободу.

До цього додамо, що слова Маршала впали між людей, що вели між собою завзяту дискусію саме на теми, тісно звязані з цим, про що заговорив секретар стейту. Говорено, наприклад, що в Америці маємо право критикувати свій уряд без „жадного страху, що за це розстріляють". Була мова і про це, як у Советах називають американського президента „Гітлером", на що знайшлася відразу серед громових оплесків добра відповідь: „Неможливо, щоб наш президент міг бути Гітлером, бо ж як би ним був, тоді Сталін певно з ним договорився б!"

Наводимо це, щоб кожний міг наглядно переконатись, що не зважаючи на комуністичні впливи й агітацію, теж і в КІО робітництво здорово думає, та що й там цілком певно завжди знайдеться велика більшість, яка не дасть себе збаламутити і не буде помагати поширенню кремлівської диктатури, а тим самим нужди і неволі в світі.

За пляную працю в наших громадах

Осінні і зимові місяці це час найбільшої активности організацій і товариств в наших громадах. Починаючи з листопадом аж приблизно до Великодня майже в усіх громадах влаштовується цілий ряд національних, громадських і товариських імпрез, організується концерти, театральні вистави, влаштовується віча, переводиться річні зібрання організацій, влаштовується збіркові кампанії на патріотичні і допомогові цілі, коротко, життя — як кажуть, кипить у всіх своїх різноманітних проявах. При цьому трапляються всілякі непорозуміння та доходить до всіляких колізій, що негативно відбиваються на самій праці та її успіхові і які можна б легко оминути, якщоб ця праця йшла справді пляново та спільними силами.

Наші громади, навіть в своїх більших скупченнях, не є аж такі великі, щоб могти дозволити собі на занадто велику „різноманітність" та розпорошення, головно як іде про всілякі зовнішні вияви своєї діяльности. Взяти б, наприклад, наші національні імпрези, як Листопадові Свята, Свята Самостійности і Соборности, Шевченківські річниці і т. п. Як виглядали б ці імпрези, якщоб кожна організація і товариство, яких часом в одній громаді є з десяток, хотіли влаштувати на „власну руку"? Де взяти стільки виконавців програм і де зібрати стільки публики, яка протягом короткого часу хотіла б інтересуватися кількома такими самими імпрезами? Ці виступи рішучо треба відповідно сконсолідувати, як з огляду на добірність програми і її виконання, так і на публику. Це вже теж в більшості місцевостей практикується, потворивши відповідні Обєднані Комітети. Ці загально-національні імпрези рішучо повинні мати якнайбільш репрезентативний характер та бути справді виявом всіх найкращих спільних прикмет громади. Дуже багатомовним прикладом на це могла б послужити підготовка до Українського Дня (Теґ Дей) у Филаделфії, де поставлено — як кажуть — на ноги дослівно „все живе" та кожному приділено відповідну функцію. Сьогодні у Филаделфії ввечорі навряд чу зустрінете кого дома навіть з тих, які ще досі точно здійснювали свою засаду „моя хата з краю". Всі працюють, підготовляють, нараджуються, заохочують інших. Всілякі „таємничі" історії оповідається головно про бизнесменів, які готові всіх випиредити активністю і жертвенністю рівночасно. Як є добра воля, все можна зробити.

Вже найбільше непорозумінь та колізій трапляється в наших громадах в наслідок недостачі відповідної пляновости, як іде про всілякі „дрібні" імпрези. Часто трапляється, що у відносно малій громаді на один і той сам день назначені і збори одної організації, і театральна виставка другої, чи товариське прийняття іншої. У висліді на цьому всі втрачають, бо ж люди не можуть „розірватися" та взяти участь рівночасно в усіх імпрезах. Тому у власному інтересі всі організації і товариства не тільки в одній, але й в сусідніх громадах повинні спільно узгіднити програму своїх імпрез та виступів, головно щодо часу. При цьому можна дуже добре зорганізувати співпрацю, одні одним повинні допомагати, як виконавцями програми, так і публикою.

Дуже важлива справа обміну досвідом громадської роботи між поодинокими громадами. Під цим оглядом велику прислугу може віддати нашій громадськості українська національна преса. І вона це без сумніву радо зробить, тільки це вже фізична неможливість на кожну імпрезу висилати редакційного співробітника і під цим оглядом повинні співробітничати всі. Ніщо, ні одна імпреза, ніодин громадський виступ не повинен пройти без зареєстровання його на сторінках наших часописів, для нас самих і для майбутнього історика нашого життя. Про це вже повинні подбати управи товариств і організацій, які влаштовують імпрези та й кожний свідомий член громади.

Проте, в усіх цих „дрібних", але важливих справах в нашій громадській роботі виступає як перша передумова успіху не так форма, як зміст цеї праці. Вже на початку „сезону" треба поробити всі заходи і докласти якнайбільших зусиль, щоби всі наші громадські імпрези були не тільки звичаєм і шаблоном, щоби їх не влаштовувалося „для ока", чи „відчіпного", але щоб вони справді були виявом нашого життя, нашої праці і творчости. Все рівно, чи це концерт, чи громадська нарада, чи збори, все повинно бути якнайбільш змістовне, мати свою виразну ціль. І в цьому повинні допомогти всі і спільними силами. В цьому році вже чи не кожна громада матиме нових людей з нової української іміграції і власне ці нові імігранти зі свого боку повинні дати відповідний вклад в поліпшення форми та поглиблення змісту нашої громадської роботи. При цьому їм треба багато такту і розуміння місцевих обставин, треба респектувати всі корисні місцеві звичаї та до всего підходити так, щоби не викликувати зайвих непорозумінь. Хто викаже працею свою вартість, тому швидко громада признає й відповідний голос в усіх справах.

Грізні часи в світі, страшна доля українського народу і великі завдання та велика відповідальність нашої прибраної американської батьківщини ставлять нові й на багато збільшені вимоги й на американських українців. Тільки постійна та найбільша свідомість наших завдань, невтомна плянова і змістова праця, велика ідейність і жертвенність допоможуть нам виконати ці завдання.

Микола Чубатий.

Українська національна чи племінна свідомість

Історія формування націй виказує, що національна свідомість, отже душевний звязок мільйонів одиниць, найвищий ступінь едности людських збірнот появлявся пізно. У далеку давнину не було національної свідомости та почування солідарности членів нині існуючих націй. Мешканці території нинішних націй, що мають навіть великі свої держави, жили поодинокими племенами, що виводили своє походження від спільних предків та жили близько себе на невеликій території. Таке плем'я мало живо розвинену свідомість своєї лучности, натомість поодинокі племена, що зложилися на нинішні нації, не мали ніякої свідомости, що їх щось вяже разом.

Обєднання первісних українських племен в українську націю.

На такім ступні чисто племінної свідомости стрічаємо нинішний український нарід тисяча літ тому назад. Властиво про тодішних українців навіть годі говорити як про один український нарід, хиба тільки про племена, що зложилися згодом на український нарід. Ці українські племена говорили подібною мовою, мали подібні вірування, подібні звичаї одначе почуття духової лучности поміж ними, так як не було. Тому такий володар передхристіянської України як Олег чи Ігор прямо мусів сам особисто або його воєводи робити виправи на поодинокі племена, щоби приневолити їх слухати князя київських полян та платити податок, давати військову поміч для потреб цілої держави. Про бунт племени Деревлян, що жило на нинішній північній Волині, проти влади київських князів багато розписується наша стара літопись. Князь Ігор муж княгині Ольги, таки згинув в часі виправи на Деревлян при стяганню податків, потрібних на великі видатки розлогої вже тоді староукраїнської держави, так званої київської Руси.

Річ природна, що жиючи примусово під одною владою, довгими десятками літ, а згодом також принявши християнство та витворюючи одну національну культуру і одну віру ця національна свідомість росте та поширюється. Місто давньої племінної свідомости та давного почування племінної едности виробляється тепер вже почування національне, що зростало серед боротьби в обороні спільної вітчини проти чужоплемінних сусідів. Давна виключно племінна свідомість робить місце широкій національній свідомости.

На місце вузького племінного патріотизму появляється національний патріотизм. Тепер давні племена платять вже податок добровільно, йдуть на війну в обороні своєї держави не під примусом, але з почування спільних національних інтересів. Навіть коли дехто ставив такі партикулярні інтереси вище загально національних, то їх звичайно картає публична опінія наказуючи не ділитися, не ослаблювати рідної землі, батьківщини.

Привязання до вузької батьківщини, до племінної землі, до свого роду чи своєї громади ніколи не заникало, навпаки любов до свого племени побільшала привязання до широкої батьківщини. Одначе тепер почали добро цілої нації ставити вище інтересів льокальних та вище місцевого патріотизму. Так витворилася нинішна національна свідомість новочасних націй, яка наказу[illegible]ому членові нації роз[illegible] надрядність інтересів [illegible]ароду понад інтереси громади чи племени. І це є мірилом зрілости поодиноких націй.

Потреби державної та недержавної нації.

Новочасні нації звичайно мають власні держави й тоді нація та держава означають майже то саме. Організація державного народу досконаліша тим, що державний нарід має владу, яка може національно недорозвинені одиниці приневолити ставити інтереси нації понад вузькі родинні чи племінні інтереси.

У недержавної нації тої влади, що може приневолювати членів народу ставити інтереси народу понад інтереси свого роду чи своєї громади, немає. В недержавних народів члени нації самі без примусу влади мусять солідарно триматися разом та розуміти потреби цілої нації. Ось так для прикладу: Державна нація має своє міністерство військових справ, що завідує військом нації, її оборонною силою. Державна нація має своє міністерство заграничних справ, що серед других народів заступає інтереси своєї нації. У державних народів звичайно своя державна влада дбає про національну культуру, про добробут громадян та тощо. Всі ці потреби покриваються нормально з податків.

Недержавна нація має подібні потреби, яких не можна покривати примусовим податком, тільки добровільними жертвами. І недержавна нація може потребувати своєї збройної, очевидно революційної сили, яка боронить існування нації перед наступом ворога. І недержавна нація мусить мати видатки на ширення відомостей про свій нарід та на оборону інтересів свого народу серед інших народів світа. Недержавна нація мусить мати гроші на піддержку національної культури та навіть на матеріяльну піддержку потребуючих членів нації. Одним словом і недержавна нація має свої загально національні потреби, які мусять покрити члени недержавної нації добровільно, якщо та недержавна нація має жити та дійти в слушний час до стану державної нації з власною примусовою владою.

Український та племінний патріотизм серед американських українців.

Такі думки насуваються, коли глядимо на деякі явища громадського життя серед американських українців. Українці це недержавний народ. Немає він своєї державної влади, що може стягати примусово податки та за стягнені гроші думати про національну оборону, про береження інтересів української нації серед других народів, про опіку над національною культурою. Це все такі речі, про які мусить український нарід подбати сам при помочі своїх громадських організацій. Українці по всьому світі мусять заопікуватися тими борцями, що боронять прав та чести української нації. Українці по всьому світі мусять своїми жертвами наладнати свого роду дипломатичну та інформаційну службу, яка інформувала б світ про Україну та боронила б інтервенціями інтересів українського народу. Українці по всьому світі та свідомі своєї національної приналежности мусять своїми жертвами дати опіку українській науці, українській літературі, українському мистецтву, одним словом українській культурі.

Для існування української нації та щоб вона стала якнайскорше державною нацією не вистане тільки післати потребуючому українцеві якийсь пакунок з поживою, чи з якимсь убранням. Інтерес української нації вимагає в першу чергу ясного пляну, що думав би про збереження життя українців викинених поза рідну землю та про таке їх розселення, щоб з них вийшла якнайбільша користь для України.

Це у відношенню до скитальців. А деж потреби цілої української нації? Хто покриє потрібні видатки на оборону інтересів поневоленої України перед сильними світа того? Хто покриє видатки, конечні на охорону української культури, переслідуваної та винищуваної на рідній землі? Національно свідомі українці хіба зрозуміють, що ці загальні потреби одиниць може пережити або не пережити, нація мусить жити та мусить пережити й найстрашніше лихоліття.

(Докінчення на 3 стор.).

ЛЕСЯ БОРИСЕВИЧ

САТУРНЯК

1)

„Сатурн — планета, поява або приближення якої віщує голод, холод, руїну, мор"...

Відомо, що життя існує лише на одній планеті — Землі, але новина, що облетіла весь світ, спростувала це твердження.

Пробивали тунель у скелі і натрапили на якусь металеву річ. Обережно витягли — думали скарб. І справді скидалося на скарб: металева скринька — чверть метра завширшки, чверть метра заввишки.

Довго крутили голову, як би відкрити? Нагороду обіцяли... Якийсь простий чоловяга три дні і три ночі пальцями мацав ту скриньку і нарешті відчинив.

А там якісь папери, але мова незрозуміла. Думали, думали, що робити з нахідкою: дехто казав: „Спалити, може то від чорта прокляття людям було замуроване".

Хто казав: „Прочитати треба, може то пояснення, де скарб захований"... Згадали, що є на цій планеті вчений, сивоголовий Пархоменко, який всіма мовами читати вміє. Повезли скриньку до нього.

У сивоголового Пархоменка аж кінці вух почервоніли — така надзвичайна річ до рук потрапила.

Взяв перший аркуш, лупу і звелів усім відійти, а за тиждень прийти — він на мову Землі переклад зробить.

Залишився Пархоменко на самоті, по кімнаті ходить, схвильований, сам до себе говорить:

„Я ж казав... я ж казав, що є люди на Сатурні!"

Сів до столу, взяв рукопис і почав читати:

„Людина з Сатурна.

Року 219,171,941 планета Земля зіткнулась з планетою Сатурн, і раптом серед нашого славного міста опинилась якась невідома до цього часу дивна істота — чи то людина, чи не людина.

Капелюх дивовижної форми, що його істота потім кепкою називала, заялозеним блином лежав на голові; на ногах — якесь античне взуття, та тільки античні люди мали ремені зверху, а знизу підошву, а Сатурняк же навпаки — підошов не мав, лише верх та й той з „вентиляцією".. Увесь одяг його ні з чим порівняти не можна і тяжко було придумати назву для нього...

Брудне обличчя одсвічувало синьо-зеленим кольором, немов в жилах текла не кров, а юшка такої ж барви...

За плечима мішок теліпався, який на Сатурні „авоською" звали. За свідченням присутніх, Сатурняк зявився раптом, став, на всі боки озирається. Люди Землі оточили його, щось питають, роздивляються, але близько підійти не наважуються...

Слухав, слухав Сатурняк та й каже. — Власне, що він сказав, тяжко відгадати, бо ті, що стояли найближче, вхопили лише останні слова:

...„к ...матері!"...

(Що він хотів цими словами сказати — ніхто не знав).

Подивився Сатурняк направо, подивися наліво: і там будова, і там така ж сама.. Назад оглянувся: будинок, як стіна, а на нім орел лежить... Глянув вперед і усміхнувся: дерева стоять, а під ними травиця шовкова... Цього йому тільки й треба було. Пішов до тієї травиці... Юрба розступилась, пішла за ним, хвилюється, гомонить між собою.

Сатурняк, не довго думаючи, витяг із мішка вузольчик, простелив мішок, сів, дістав із вузольчика щось чорне, посипав білим та й зїв; далі поклав вузольчик під голову, ліг і заснув... Люди з Землі лише головами хитали — що воно за диво таке? Приїхали різні вчені — хто з фото-апаратом, хто з іншими приладами. Але ніхто до тієї істоти підійти не наважується.

Коли це виходить із натовпу просто вдягнений чоловік, підійшов до Сатурняка, торкнув його рукою та й каже:

„Пане, а пане, прокиньтеся!"

Сатурняк скочив на ноги, глянув перелякано навкруги, на чоловіка, що збудив його, та як кинеться навколюшки, та як почне благати:

— Змилуйтесь!... Я... а в усьому признаюся... Все підпишу... Підпишу, що я „ворог народу", диверсант, шкло товк та у вино підсипав, гвіздки та залізяки до хліба підмішував, шпіоном був, потяги з рейок спускав... Все... все... що схочете підпишу... Тільки змилуйтесь!!!"

Чоловік здивовано споглядав його, підійшов ближче і спокійно промовив:

— „Не бійся, голубе! Нічого лихого з тобою не трапиться. Поїдем до мене, поговоримо, я тобі їсти дам".

Сатурняк недовірливо озирнувся, підняв мішок, вкинув до нього вузлик та й пішов за чоловіком. Натовп ввічливо розступився перед ним — то був відомий Мудрець, що знав багато мов.

Мудрець погукав авто; Сатурняк знову здрігнувся, але неподібна до „чорного ворона" машина, якою їздив він на Сатурні, розвіяла його жах... Він сів, навіть привітно усміхнувся й поїхав до Мудреця.

(Кінець буде).

ШАНОВНІ ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ! Ви дістали листа з проханням, щоб кожний і кожна з Вас придбали для Союзу бодай по одному членові. Отже не забувайте на цей заклик своєї організації і відгукніться на нього таки зараз, таки ще цього місяця, бо тільки в такий спосіб зможемо збільшити Союз до 50,000 членів ще до кінця цього року!

УПА, ЧИ „БЕНДЕР-БАНДИ"

(УПС) — Після закінчення другої світової війни західний світ має можність докладно спостерігати тактику большевицької Росії у відношенні до національних рухів у світі. З одного боку большевицька Росія словом і ділом поборює націоналізм, з яким, за словами Леніна, марксизм ніяк не дасться погодити, хоча б той націоналізм був найлагідніший. З другого боку, та сама Росія підтримує пропагандивно, дипломатично, грошем і зброєю національно - революційні рухи, які діють ззовні сфер впливу СССР. І так бачимо, як Москва обвинувачує в націоналізмі патріотів Фінляндії, Румунії, Угорщини, як від замітом націоналістичного сепаратизму ліквідують українських письменників та проводять чистку навіть в комуністичній партії України. Але й чули ми, як представники СССР, Вишинський та Мануїльський виступили в „обороні" індонезьких націоналістів, яких будьтоби, гнобить Голландія.

В першому випадку йдеться про країни, які підпали під безпосередній вплив і абсолютну експлуатацію Москви. Вона здуйснює централізаційну політику царської Росії і безпощадно нищить всякі прояви національної окремішности, вські відрухи до суверенности тих народів. В другому випадку Москві йдеться про те, щоб вогнища неспокою поза межами СССР не вигасали та щоб [illegible] підтримку з Москви ці рухи стали її пятою колоною.

В парі з цим советська пропаганда надає обидвом родам рухів неспівмірно різне значення і вагу. Так, отже, всі, навіть найдрібніші револьти в державах демократичного заходу, роздмухує вона до конфліктів світового значення і не вагається витягати на зелений стіл Асамблеї ОД. Зате, визвольну боротьбу народів в нутрі СССР промовчується, а коли демократична преса видре з поза залізної заслони жмут інформацій про тисячні армії в боротьбі проти Росії, тоді московська преса та її сателіти переконують світову опінію, про маловажність цієї проблеми. Для більшого успіху російська пропаганда подає теж свої дані про ці національні рухи, але звязує їх з діяльністю малозамітних політичних діячів даного народу, які проживають на еміграції, або вже давно померли. Конкретно: польське підпілля нараховувало біля 100,000 людей під зброєю, а легальна опозиція Міколайчика мала пітримку цілого польського народу. Проте, Москва і її червоні квіслінги у Варшаві нападали найзавзятіше не на Міколайчика, чи польське суспільство зате що ставлять Советам спротив, але на генерала Андерса, будьто би він зза кордону організує польське підпілля та при допомозі Англії хоче насадити в Польщі капіталістичний буржуазний лад.

Фінляндія, Балтійські народи, Румунія, Угорщина і Югославія ставлять завзятий спротив російському гнітові. В цих країнах викристалізувались виразні національні рухи спротиву. Проте, московська пропаганда ані разу не забулася назвати імена справжніх керівників цеї боротьби. Натомість часто можна вичитати в десятках різних імен, сірих і незамітних, про яких нічого не знають їх земляки. В цьому пробивається одна ціль: Москва силкується переконати опінію демократичного Заходу, що національно-визвольні рухи за „залізною заслоною" це тільки міраж і авантюра амбітних одиниць і... католицького клеру, які не хочуть віддати без бою своїх вже втрачених позицій. Звичайно, західний читач знає ціну советським газетам і таким інформаціям. Але вже інше діло, як з большевицьких газет прокрадаються такі фалшиві твердження в частину незорієнтованої в даній ситуації демократичної преси.

Клясичним прикладом цього можуть послужити події останніх тижнів. Недавно набрав розголосу очайдушний рейд одної групи УПА з Карпат аж до кордонів Німеччини. Вояки УПА пройшли тисячу кілометрів лісами, горами й долинами, в постійних боях з російськими, польськими і чеськими червоними військами і поліцією. Цим походом Українська Повстанська Армія вкрилася невмірущою славою. Вперше після війни продерто „залізну заслону" і вільний громадянин Заходу міг почути і побачити людей, які — одні із тисячів — продовжують завзяту бортьбу за волю людини та за незалежність своїх країн, в цім випадку України.

Але советсько-російська пропаганда завчасу подбала, щоб здезорієнтувати світову опінію. Шість років веде УПА боротьбу проти німців і росіян за відновлення української суверенної держави. Її начальний командир, генерал **Тарас Чупринка,** виказав небуденний військовий талан і сприт, зумівши забезпечити цю багатотисячну збройну силу українського народу усім потрібним військовим виряддям та запалити її таким завзяттям, що вона два роки після формального закінчення світової війни з успіхом відбиває наступи советсько-російських військ та їх польських і чеських сателітів. Проте, советська пропаганда довгі роки горлає про „бендерівські банди", які „грабують і палять на советсько-польському кордоні". У висліді теж і світова преса заповнилася вістками, репортажами і статтями про „Бендербанди" у Польщі, Словаччині та Мадярщині, про їх мниму жорстокість та про їх мнимого ватажка „Бендера", якого одні називають українським революціонером, інші власівським офіцером, а дехто величає його навіть мадярським генералом.

Можна до сліз сміятися, читаючи ці фантастичні історії, якими советська пропаганда намагається кормити західного читача та які часам безкритично перехоплює частина демократичної преси, ще більше замотуючи це, що повинно бути її ціллю: довідатися і ствердити правду. А ця правда, правда про український нарід та про його визвольну боротьбу, така проста і нескомплікована, як і всяка інша правда.

Український нарід під час другої світової війни мусів вести боротьбу проти німців і проти росіян. Для цього він зорганізував своїми силами і своїми засобами Українську Повстанську Армію (УПА), що під командуванням генерала Чупринки й досі з успіхом продовжує цю боротьбу. Під її ударами, між іншим, впали теж шеф гітлерівського СА Віктор Люце (1943), російський маршал Ватутін (1944) і віцеміністер советської Польщі, ген. Сверчевскі (1947). Ці факти говорять самі про політичний характер УПА. А про її силу і підтримку з боку українського народу говорить факт, що вона перетривала три роки боротьби проти німецької окупації та стільки ж у боротьбі проти советської.

Цього не доконала б жодна „банда"; це є геройським подвигом найбільш ідейної армії з найвиразнішими політичними цілями і ясною програмою. За УПА стоїть одною лавою не тільки весь український нарід, але з нею симпатизують і її пітримують всі народи, що опинилися за большевицькою „залізною заслоною". Чим швидше довідається і переконається про це демократичний світ, тим краще для нього, бо тим успішніші будуть і його зусилля оборони перед большевицькою потопою.

Роман Рахманський.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

НЕ ТАК КОМУНІСТИ, ЯК ЇХНІ СТУПАЙКИ!

Де тільки побачите гурток наших людей, там певно іде „політика", розмова на різні політичні й міжнародні теми, про те, як є в Америці, чи буде війна, а зокрема, які є вісти з України, чи з української скитальщини.

Треба признати, що наш нарід любить про такі справи говорити. Це добре знають большевики і де тільки можуть пробують вкрутитися в таку громадку розмовляючих, щоб ширити свою пропаганду. Та, правду кажучи, справжні партійці, доступу і тут не мають, бо таких комуністів наші люди назагал гонять від себе і з ними не пристають. Та інакше виглядає з особами, що то завжди кажуть, що вони не є комуністами, але якось постійно накручують усе на цей бік, який прихильний Сталінові. В Україні у них і „рідна влада" і „рідний уряд" і „рідна школа" і „рідна церква", там „возєднання", соборність і т. п.

Ця баламута була добре розпаношилась, а коли тепер притихла, то не завдяки нашим старанням, а тому, що дехто почав оглядатись на задні колеса, як американська влада зачала приглядатись дещо ближче комуністичній діяльности в Америці. Та мені не іде тут про це, що робить влада, а про те, що ми робимо, як ми самі поступаємо. Бо чи не трапляється, що ми нераз не маємо відваги виступити проти цеї чи іншої балаканини большевицького попихача, а ще самі тут і там похитуємо головами, неначе притакуючи большевицьким брехням? Знов большевикам саме іде про те, щоб при допомозі своїх ступайків внести в наші ряди зневіру, захитання, бо вже це одно ослабить наші збіркові акції на ратунок скитальців, чи нашу політичну акцію в обороні України.

Живемо в Америці, в демократичній країні, проти якої веде Кремль „політичну війну" та яку Сталін рад би перемінити на тоталітарну державу. Україна, з якої походимо, є поневолена і стогне під московським тоталітаризмом і терором. Тому, коли хто потакує большевицьким ступайкам, або тільки слухає і мовчить, то він робить на шкоду Америки і України. Такий не має серця для своїх рідних, що їх уже большевицька влада загнала в могилу, чи добиває на Сибірі, чи деінде. Такий не є добрим американським патріотом.

При цьому треба б ще згадати і за таких, що то голосять постійно про свою велику любов до українського народу і теж кажуть, що вони не комуністи, а навіть гніваються, як їх так назвати, а справи в Україні представляють так, що Кремль краще не міг би. Бо Кремлеві — Москві не повірили б, а тут „свій" чоловік говорить...

Пишу про це, бо знаю з практики, що такі речі ще далі діються. Ще далі большевицькі прихвостні знаходять слухачів, коли розповідають про „соборність" чи „рідну церкву", „робітничу владу" чи „советську демократію', чи про „американських імперіялістів" та „воєнних підпалячів".

Відмежуймо себе від таких людців і не будьмо разом з ними в одному таборі, бо це є ворожий табор і то ворожий українському народові й Америці.

Йосиф Буката,
Елизабет, Н. Дж.

Права Генеральної Асамблеї Обєднаних Держав

Друга звичайна сесія Генеральної Асамблеї Обєднаних Держав, яка почалася 16. вересня, в Флошинг Медовз, Ню Йорк, зразу торкнулася політичних справ. Перша частина першої сесії, яка відбулася в Лондоні на початку 1946 року, займалася майже самими організаційними справами. За другої частини першого зїзду — в Флошинг Медовз в осени того ж року — майже покінчено з головними організаційними справами та приступлено до важних питань політичних, економічних та соціяльних. (Можуть бути скликані також спеціяльні сесії Генеральної Асамблеї, як це сталося минулої весни, коли відбулася спеціяльна сесія в справах Палестини).

За теперішньої сесії Генеральна Асамблея впірнула в найбільш складні питання, в яких розходяться держави Сходу і Заходу. Навіть ті, що не зовсім ознайомлені з порядком праці Асамблеї, знають, що вона може обговорювати все, що є в межах Чартеру Обєднаних Держав. Вона може давати свої поради іншим органам Обєднаних Держав та державам-членам. Хоч Асамблея не має сили примусу щодо своїх рішень, проте вона має велике значення як форум світової опінії, як місце, де малі нації можуть висловлювати свої погляди.

Генеральна Асамблея є органом Обєднаних Держав, де є заступлені всі члени-нації. Кожна заступлена нація має один голос, хоч може висилати пять делегатів. Звичайні справи рішаються звичайно більшістю голосів, але для рішення важних справ треба дві третини голсів.

Коли Рада Безпеки розглядає якусь справу, чи має суперечку, Генеральна Асамблея може її обговорювати, але не може виносити своїх рекомендацій в тій справі, доки того не зажадає від неї Рада.

Всі органи Обєднаних Держав, включаючи Раду Безпеки, подають річні та спеціяльні звіти на Генеральній Асамблеї, які вона має розглянути. Крім того Асамблея вибирає шість не-постійних членів до Ради Безпеки, 18 членів до Економічної й Соціяльної Ради та певне число членів до Ради Протекторатів. На рекомендації Ради Безпеки приймає в члени інші нації та призначує Генерального Секретаря для управління секретаріятом Обєднаних Держав.

Генеральна Асамблея розглядає та затверджує бюджет цілої організації Обєднаних Держав та розпреділює видатки поміж членами організації.

На кожній сесії Асамблея вибирає голову та сім заступників, які займають ці становища до кінця сесії. Твориться шість головних комітетів: Політичний і Безпеки; Економічний і Фінансовий; Соціяльний, Гуманітарний і Культурний; Адміністративний і Бюджетовий; Правний; Протекторатів. Ці комітети розглядають справи, які передає їм Асамблея, підготовляють поради та резолюції, які мають бути представлені на Асамблеї. Рішення комітету приймаються більшістю голосів. Кожна нація - член має одного представника в кожнім з тих комітетів.

Головний Комітет складається з голови Генеральної Асамблеї, семи заступників та з предсідників шести головних комітетів.

Генеральний Секретар підготовляє програму нарад Асамблеї та доручує його всім членам-націям щонайменше за шістьдесять днів до відкриття сесії. Члени-нації можуть домагатися, аби поставити на порядок нарад ще якісь додаткові справи. Коли Асамблея зійдеться, вона рішає що саме, які справи має брати під дискусії.

На теперішній сесії є до обговорення такі важні та складні питання, як будучність Палестини; відносини між Грецією та її балканськими сусідами; звіт Ради Безпеки про поступ — або брак поступу — в справах обезброєння та міжнародної контролі атомової енергії; приняття нових членів; допомогова акція в Европі; чимало економічних та соціяльних справ та одне з найбільш пекучих питань — питання вета. (Питання вета виникло з постанови Чартеру, яка вимагає, щоби всі рішення у важних справах — не в справах формальних — були одноголосні. Це значить, що всі пять сталих членів Ради Безпеки — Китай, Франція, Велика Британія, Советський Союз та Злучені Держави — мають подати свої голоси за тим чи іншим рішенням, аби воно перейшло. Якщо такої єдности нема, то кождий сталий член Ради Безпеки може одним своїм голосом уневажнити всяке рішення).

Успішне розвязання справ на Асамблеї залежить звичайно від громадян членів-націй та їх урядів, бо Асемблея може тільки дебатувати й радити. Відповідальність за переведення в життя її порад падає на окремі уряди заступлених держав.

На початку сесії Освальдо Аранга (з Бразилії) був вибраний головою Асамблеї.

На чолі американської делегації є Джордж К. Маршал. Членами делегації є: Ворен Р. Аустин і пані Елінор Рузвелт; Гершел В. Джонсон; Джан Фостер Долес. Заступниками є: Чарл Фаги; Джан Гилдринг (замісць Вирджинії Гилдерслів, яка зрезигнувала), Франсис Сейр; Адлей Е. Стевенсон та Вилард Торп.

Загальна Рада — ФЛІС.

ПРОТОКОЛ

з нарад головного екзекутивного комітету У. Н. Союзу, які відбулись 8. жовтня 1947 року в головній канцелярії У. Н. Союзу під ч. 81-83 Гренд Стріт, Джерзі Сити, Н. Дж.

У нарадах взяли участь всі члени головного екзекутивного комітету, а саме: головний предсідник М. Мурашко, заступник головного предсідника Г. Герман, заступниця голоного предсідника Марія Малевич, головний секретар Д. Галичин і головний касієр Р. Слободян.

Голоний предсідник відкрив наради в год. 12:30 вполудне, та подав до відома ці справи, які були полагоджені від останніх зборів екзекутивного комітету, а теж предложив такі справи, що їх треба вирішити на цих зборах. Ці всі справи були такі:

Купно бондів: Закуплено отсі бонди:

Arkansas Power & Light Co., 2⅞%, за $60,450.00; Consumers Power Co., 2⅞% за $16,320.00; Kentucky Utilities Co., 3%, за $50,500.00; Monongahela Power Co., 3%, за $51,000.00; New England Telephone & Telegraph Co., 3%, за $60,975.00; Pacific Gas & Electric Co., 2⅞%, за $40,000.00.

Продаж бондів. Продано отсі бонди:

U. S. Treas. Bonds 1954—1952, 2½%, за $46,172.50, які куплено за $44,000; U. S. Treas. Bonds 1962—1967, 2½%, за $36,717.19, які куплено за $35,000; U. S. Treas. Bonds 2%, за $31,856.25, які куплено за $30,000; U. S. Treas. Bonds 1952—1954, 2½%, за $4,197.50, які куплено за $4,000; U. S. Treas. Bonds 1952—1954, 2½%, за $2,098.75, які куплено за $2,000.

Продаж реальности У. Н. Союзу. Продано реальність під ч. 212 Забріскі вул., Джерзі Сити, Н. Дж., за $4,000, на котрій організація мала ще морґеджу на суму $3,500.

На цьому вичерпано програму нарад, і головний предсідник закрив збори в год. 4. пополудні.

Д. Галичин, гол. секретар У. Н. С.

Українська національна чи племінна свідомість.

(Докінчення зі стор. 2-гої)

Від часу війни дасться завважити в нас ще одна характеристична прояву серед американських українців, а саме творити допомогові комітети для поодиноких повітів а навіть поодиноких громад з ціллю помагати тільки українцям з поодиноких повітів чи громад. Явище це свідчить, правда, про добре та милосердне серце американських українців, одначе і тут треба памятати, що допомога одиницям свого повіту чи громади не може бути поставлена вище потреб нації як цілости. Бо як би так не було, то хто займався б тоді справами цілої нації? Хто мав би покрити видатки на інформацію світа про Україну? Де взяв би Український Конгресовий Комітет грошей на інтервенції в користь цілого народу, де взяв би грошей на видавання хоч би „Українського Квартальника" чи другої літератури, щоб інформувати світ про Україну?

Хто тоді мав би перейняти опіку над українською наукою та літературою прогнаними з рідної землі?

ПОШИРЮЙТЕ „СВОБОДУ".

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

З ювилею на скитальників.

Український Золотий Хрест ч. 14. може сказати в 10-літню річницю свого існування, що сповнив своє завдання і був активний від початку до нинішнього дня. До війни його акція була звернена головно на фінансову піддержку Краю, як от допомога визвольній боротьбі, політичним вязням, інвалідам чи Рідній Школі. Зокрема можна б згадати за акцію допомоги Карпатській Україні в грошах та одежі.

Окремо годиться згадати працю для Американського Червоного Хреста, за яку деякі членкині дістали відзначення. З цею працею тісно звязана акція для ЮСО, чи висилання пакунків для американських вояків українського походження.

По війні У. З. Х. бере живу участь в акціях Зл. У. А. Допомогового Комітету і Українського Конгресового Комітету. Піддержує фінансово У. Н. Дім в Дітройті, як і кожну іншу громадську акцію.

Цей відділ У. З. Х. святкував в неділю 28. вересня 10-ліття своєї активности. Треба признати, що громадянство оцінило цю працю, бо зявилося на свято громадно, так, що вже на самому початку долішна саля У. Н. Дому була вже заповнена.

Ювилей отворила короткою промовою п-ні Ігнатюк, предсідниця відділу У. З. Х., а потім дівочий хор „Акапеля", під проводом п-нни Стефанії Андрусевич, відспівав американський гимн, а далі вязанку українських пісень. Піянове сольо відіграла п-нна Іванна Семеґен. Ювилейну промову виголосив п. В. Шемердяк, недавно прибувший зі скитальщини. У дальшій частині виступав Хор „Думка", під проводом п. Івана Атаманця. Солістами були: п-ні Галя Машталір-Матіяновська і п. Степан Зола.

По концерті відбувся бенкет, який розпочав молитвою о. С. Побуцький. Бенкетом проводила п-ні Анна Левкут, довголітня урядничка 14. відділу У. З. Хреста. Звіт з десятьлітньої праці здала п-ні Стефанія Федик. Зі звіту виявилось, що відділ вислав на різні цілі понад $4,000. Відтак складали привіти різні представники, а це п. Іван Форись від 292 відділу У. Н. Союзу, складаючи ще $10, п. Горинь від від. 4. ОДВУ, пані Зола від У. З. Х. ч. 34, пані Войтович від Організації Українок Канади, з Віндзор, пані Попович від Союзу Українок Америки, в. 23, пані Викер від С. У. А., від. 37, пані Керий, а зложили по 5 долярів: пані Бурик, від СУА, від 16 і Мирон Касій.

Дальше п. А. Левкут, покликала до слова головного предсідника Злученого Українського Допомогового Комітету, адвоката І. Панчука, котрий в довшій промові представив сьогоднішнє положення українського народу. Згадав за Організацію Обєднаних Держав, підкреслюючи, що там є фальшивий представник від України, котрий не репрезентує українського народу, а тільки Москву. Та це вже знають представники інших держав, що Москва обдурює цілий світ тим, що нібито Україна має такого представника, який боронить московські інтереси, а не українські. Притім п. І. Панчук візвав присутних до збірки на скитальців, з котрої прийшло $94.

Відтак зложив привіт д-р Жертвай, котрий недавно прибув зі скитальщини. Сам він є родом з Карпатської України. Також були присутні гості з Клівленду, від котрих зложив привіт п. І. Попович.

Пані А. Левкут, складаючи присутним подяку за участь в Ювилею, проголосила збірки та передала $300 для скитальців до Злученого У. А. Допомогового Комітету.

В. Дідик.

—o—

ЩО ТАКЕ? ЦЕ ДЛЯ МЕНЕ?—Тільки поглянути на президента Трумана, що є в середині між фотографами, які здіймають знимки для газет, а можна бачити його велике здивовання, коли йому фотографи передали „презенти", між якими була краватка з ініціялами їхньої організації.

БОСТОН, МАСС.

Як асекураційний агент переконався про ціну Союзових грамот.

Нашим секретарям чи організаторам приходиться нераз важко переконати своїх людей, що грамоти Українського Народного Союзу є не лише певні, але ще й найдешевші. Такі трудноші натрапляють вони, коли якась громадянка українського роду вийде заміж за не-українця, або навпаки, коли хлопець подружився з не-українкою. Тоті чужі люди мають свої полиси й не вірять, щоб українці мали щось такого, як наша мільйонова установа У. Н. Союз.

На днях стрічає мене українка, що вийшла замуж за не-українця і в розмові каже, що вона вже давно шукає за мною, бо хотіла мені переповісти свою пригоду з агентом від не-української асекурації. Крім цього заявила змісця, що хоче другу дитину вписати до У. Н. Союзу. Я здивувався, що вона з такою пропозицією приступає, бо до неї (Анни Тіпсон, з роду Дацько), як я зачував, заходить згаданий агент. Отже вона оповідає мені, що як він почав її намовляти, щоб вона забезпечила свою дитину в його компанії; як Анна сказала йому, щоб він подивився на полису У. Н. Союзу і порівнав, чи його полиса така сама. Агент згодився, бо як казав, що вже чув за Юкрейнієн Нешенел Асошиейшен. Як він подивився на Союзову полису, що вона так дешево обезпечує дітей, не мав уже що сказати, лише запитався, як це можливе, щоб Союз мір такі дешеві полиси мати.

На це відповіла йому Анна, що це тому, що Союз не має платних агентів і тому не видає великих грошей на адміністрацію. Так само й наші головні урядники не побирають високих платень, отже ввесь дохід іде на виплату допомоги чи асекурації самим членам. Агент признав, що це добра полиса й, подякувавши за пояснення, відійшов.

Чи не добрий спосіб переконатися, котра асекурація ліпша й дешевша? Памятайте на цю паню Анну Тісон, а швидко дійдемо в Союзі до 50,000 членів.

Микола Давискиба,
гол. радний У. Н. Союзу.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зпочатку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

11,887 Заяць Тацияни (Кузишин) з с. Городович (Самбір) від Кузишин Михайла з Перемишля.

11,888 Хемич Дениса від Кревнячка Іванни (Бородайко).

11,889 Гридовий Івана з с. Соколя (Мостиська) від Калужний Николая сина Івана.

11,890 До сестри Юлії і її мужа Вецал Миколи з с. Зелена (Скалат) від Потятинський Василя.

11,891 Одаренко Теодора вуйка від Одаренко Ґеорґа.

11,892 Камінський вуйка з с. Коровиця Голодовська (Любачів) від Камінський Стаха.

11,893 До земляків з Борислава (Дрогобич) просить відізватися Ковальський Іван.

11,894 До доньки пок. Коцик Василя від Коцик Романа.

11,895 Дашкевич Полікарпа, Ковальчук Дмитра, Озолін Леоніда від Ігнатів Івана з с. Уманя (Луцьк).

11,896 Семчук Івана з с. Замулинець, родини Майковських о. Майковський Івана пароха з Семаковець та знайомих з тогож села і Замулинець (Коломия) від Майковська Ірини.

11,897 До тети з дому Павлюк з с. Устечка від дочки Луців Стефанії.

11,898 Ґабовда Олени, Шишко Анни з с. Великих Лучок (Мукачів, Закарпатська Україна) від Фінчак-Колодницька Анни.

11,899 Любич-Кутна Варвари, Муц-Кутна Марії з с. Зарваниця (Золочів) від Мірецький Володислава.

11,900 Гасин Петра з с. Танев (Станиславів) від Гасин Стефанії.

11,901 До тітки Лішевич з дому Ганущак Анни від Ганущак Івана з с. Долпотів (Калуш).

11,902 Осадців Юрка від Осадців Івана

11,903 Демянчук Володимира, Марків Якова, Гаврилишин Андрія, знайомих зі Скалата від Вільчинський Евстахія.

11,904 Дідух Степана вуйка з с. Язловець (Бучач) від Гринчак Леона.

11,905 Левочко Василя вуйка з с. Кулинич (Рава Руська) від Швець Теодора.

11,906 Зарицький Яцка і Степана з с. Воютичі (Самбір) від Зарицький Осипа.

По інформації писати до

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ТАРЗАН, ч. 1711. Відразлива порожня.

Тага й Молат думали, що Кімбу й Тарзан згинули в огні в нетрах. Вони взяли з собою омлілу Джену, щоб вона ділила з ними долю й недолю.

Тимчасом Тарзан потягнув Кімбу вплав долі рікою, а врятувавши його від вогню, узяв його на беріг...

...і так вернулися вони оба до колиби.

Як вони побачили, що колиба пуста, страх напав на Тарзана.